

5.) Glede vseh neresničnih podtikanj g. prof. Baša, katera imajo samo namen ustvariti v neinformiranem bralcu dojem, da je moj člančič povzročilo nekakšno kavarniško klikarstvo in intrigantstvo, le omenjam, da *odločno odklanjam ta način polemike*, ker je visokih literarnih tradicij Ljubljanskega Zvona in resnih duševnih ljudi nevreden! G. prof. Baš prav dobro vé, da kavarniških literarnih klik v Mariboru ni. Saj je celotno mariborsko literarno povojno delo tako malenkostno, brezkrvno in slabotno, kakor bi dejal Josip Vidmar, da ga nikakor ne kaže nositi s tako pompozno reklamo izpod domače strehe, kakor je to storil prof. Baš v Vodniku.

6.) Pojasnila g. Baša z ozirom na G. Šiliha, Iva Šorlija in St. Majcena kažejo sicer na neko stališče, ali to stališče ni glede *na resnično literarno vrednost* vseh živečih mariborskih literatov, naj pa danes še delujejo ali ne, *ne znanstveno objektivno in niti pravično*. Mislím, da nikakor ne gre n. pr. na tako neokusen način postavljati Iva Šorlija ali St. Majcena v kot, ko velja njuno literarno delo še danes mnogo, mnogo več nego marsikatero laskavo priznано delo v Vodniku.

7. Za vse ostale „kritiške in polemične“ ocvirke, ki so v zvezi z menoj kot književnikom, dajem g. Fr. Bašu popolno svobodo, da me odkloni in zanika na ves glas „da se bo čulo še v deveto vas“, ali šele takrat, ko bo moje dvajsetletno delo *prebral vse do zadnje črke*. Moral pa bo, seveda, svoja subjektivna dognanja o tem delu *nekoliko bolj znanstveno objektivirati*, nego je to storil pri nekaterih mariborskih literatih v Vodniku.

Moj nastop ni bil namenjen osebam (saj nisem v svojem prvem članku omenil z imenom nobene, celo avtorja spornega spisa samega g. Baša ne!), *ampak le načinu poročanja*, ki ga pri najboljši volji ne morem imeti več ko za *žurnalističnega*. V tem sva si, kakor izhaja iz prej omenjenega mariborskega Večernika, celo s samim prof. Bašem edina!

S tem je zâme zadeva mariborskega literarnega referentstva končana.

Le to naj še omením, da mi je moj hudomušni drug Satyrus, ki sem ga pri pisanju tega prvega in zadnjega svojega odgovora prof. Bašu le s težavo krotil, venomer stal ob strani in mi hudomušno šepetal v uho: „Zakaj *resnobno pisanje* za *neresno stvar*, ki nima drugega namena, ko ustvarjati videz nekih duhovnih višin, katerih v svetu realne resničnosti ni!“

In moj Satyrus ima v literarnih rečeh vedno prav, g. prof. Baš, ker je v tem bistrovíden in na sodobni višini!

Janko Samec.

VEST IZ UREDNIŠTVA

Zaradi razlik med dosedanjim urednikom LZ g. Franom Albrechtom in lastništvom lista je po urednikovem odstopu načelstvo Tiskovne zadruge naložilo ureditev oktobrske, novembrske in decembrske številke tega letnika književnemu tajniku TZ Alfonzu Gspanu. Prizadevanja, da bi se razlike izravnale in odstranile, so imela za posledico občutno zakesnitev omenjenih števil, tako da bosta morali poslednji dve iziti v skupnem zvezku okrog božiča. Dotelej pa se bo lastništvo potrudilo, da najde za bodočnost kolikor moči ustrezno rešitev uredniškega vprašanja.

Zato vljudno prosimo cenjene naročnike, da nam zakesnitev zadnjih letošnjih števil dobrohotno oprostite.

A. G.